

המישפטי של מישרד הביטחון. למחרת באה התשובה — "הכל כמו ש" אמרנו" המיכרו הזכרו בסדר גמור.

מהדסק "השחלב"

ב ימים שבאו לאחר מכן חלה התפתחות מרעושה בחקירה. התברר כי עיסקייה שוחד של אבני עם רס"ן מאיר ועם יואל מירון, החלו כאשר ביהן חיים ירון כתת-אלוף, ראש מחלקת-ציוד חי"ר אוויר.

פניתי בתוסלב לחיים ירון, שפרש מ-צה"ל באוגוסט 1974 ועבר לעבוד בחברת יבואניהנשק האחים מילצ'ן (עיסקי האחים מילצ'ן יזכו בטיפול עיתונאי נפרד). שאלנו אותו אם הכיר את פיקודו רביסרן מאיר, ואת הספק אמנון אבני. ירון השיב כי אחת פיקודו שירי תו עשרות קצינים. את רס"ן מאיר הכיר היכרות שוטחית מלבד, את אבני הכיר כאחד התעשיינים שי עבדו עבור מחלקתו.

ירון אמר כי מעולם לא שמע שמועות על שוחד במחלקתו. "אם שמעת משהו, פנה למפקד חיל-האוויר", אמר לי. היתה זו הפעם היחידה שהיפנה אותי אל המפקד, בניגוד לטענותיו שלו. עוד באתו יום נודע לי שרס"ן מאיר פנה בשעתו ליוסף מהרשק, בעד בית-החרושת "התבואה" בחיפה, אמר לו כי תת-אלוף ירון עדי מר להשתחרר מהצבא ורוצה לר" כוש מניות במיפעלו, כדי להמשיך לשמור על "קשרים טובים".

המידע שבידי הצביע על כך שבניגוד לאבני, שנהג להשתית אנשים, הרי מהרשק, בעל בית-החרושת התכופ, שהקים מיפעל ענק יעיל בעשר אצבעותיו. נאלץ להשתלב ב"שיטה" בניגוד לצונו. פשוט, כדי שי יוכל לזכות במיכרום. אחרת לא היה לו כל סיכוי לקבל עבודות ממישרד הביטחון. למרות כל זאת נראתה לו דרישתו האהי רונה של הרביסרן שייצג, לדבריו, את התת-אלוף — "שטנית" והוא השליכו מי מישרדו.

מהרשק שהה אותה עת בחו"ל, ולא יכולתי לשוחח עימו. בנו אמר לי: "לא אומר מילה. חכה לאבני. אם ירצה, יהיה לו מה להגיד לך".

בינתיים אומת מידע זה ממקור אחר. התברר כי מהרשק, דרך נציגו בתל-אביב, אכן פנה בתלונה לאלוף-מישנה יצחק שור, סגן-היועץ-המישפטי של הרמטכ"ל, סיפר לו את כל הפרשה. שור, למרבה הפלא, לא ציווה לפתוח בחקירה נימרצת, אלא היפנה את התלונה לתת-אלוף חיים ירון עצמו — האיש שנגדו, למעשה, הופנתה התלונה!

מהרשק הוזמן לבירור, ונדהם להיווכח כי עליו לקיים את הבירור עם חיים ירון. מי שהרביסרן טען כי נשלח מטעמו, הוא נתקף שם סחף, טען כי כל העניין כולו מקורו באי-הבנה בלבד.

אחיה עת שורבב לפרשת חיים ירון שמו של ישראל רוט, מישנה למנכ"ל הידעיה האווירית. הידעיה שבידינו אמרה כי חברת ש.ה.ל, חברת-בת של התעשייה האווירית, הפסידה מיכרו גדול, למרות שי הצעת-המחיר שהגישה היתה נמוכה מזו שהגיש אמנון אבני, בעל א.ג.י. ישראל רוט, שקדם לחיים ירון בתפקידו כראש מחלקת ציוד-אוויר, טילפן לירון וי שאלו לפשר הדבר. לבסוף נסתיים הבירור בלא-כלום.

ישראל רוט, אדני פניתי לאימות המידע, סירב להגיש היפנה אותי לאלקנה גלי, דובר התעשייה האווירית. למרבה הפלא היה הי דובר אותו זמן בחופשה.

עוזרו, דורון סוסליק, ביקש שבוע ימים לבדיר את הנושא. בתום השבוע, כאשר פניתי אליו, התברר כי יצא למילואים. העוזר השני, שי תדמור, נתבקש על-ידי בברר את העניין, אך בלא כל הודעה יצא גם הוא למילואים. רק מקץ שבועיים, אחרי שפורסמה הכתבה ("מיכרו של זהב" — ואה לעיני) נאות ישראל רוט לשוחח עימי בשנית. אמר: "איני אומר דבר, הנושא נמצא בחקירת מ"ח. איתם דיברתי".

"לספסר בדם בניו..."

כ ה החקירות הללו קדמו לפירסום הכתבה הראשונה, שראתה אור ב-19 במאסר. התגובות עליה הראו, כי עובדי מישרד-

הספקים של מישרד הביטחון. בהמשך החקירה נאסף גם מידע שהחשיד את רביסרן מאיר ואת יואל מירון, סקיד בכיר במישרד הביטחון (רביסרן מילואים בחיל-האוויר), כאנשים הי משוחים דרדקבע על-ידי אמנון אבני. אחרי סריקה מאומצת אף נמצאו תעשיינים שהסכימו להעיד בבית-דין משפט על כל הי ידוע להם על עיסקייה-השוחד.

אבל אבני ביקרתי במיפעלו שבקריית-גת, אך הוא סירב לשוחח בנושא. התמונה שנתגלתה היתה מהירדה. התי-אימה יותר למתרחש ברפובליקת-בנגנות דרום-אמריקאית. קיבלנו מידע על מיכרום מוזיפים, על הקמת חברות סקטיביות הי משתתפות במיכרום במחירים גבוהים, כדי שהצעה שנקבעה מראש על-ידי מקי בלי השוחד, תזכה בפרוייקט. למדנו לי הכיר את שיטת "דרישות השינוי", שב-אמצעותה זוכה במיכרו מגיש ההצעה הי זולה — ולפעם מגיעה דרישה מצה"ל (דרך רס"ן מאיר הנ"ל) לשינוי בעבודה, הדרישה מאושרת על-ידי יואל מירון (מר מישרד הביטחון), ועבור השינוי דורש הי זוכה הון-תועפות, ומקבל אותה.

קיבלנו מיסמכים שבהם ציינו אנשי חיל-האוויר, בהתכתבות פנימית למישרד-הביטחון, כי היצרון אמנון אבני, שנבחר לביצוע עבודה מסויימת, לא יוכל לעמוד בה, וכי "אין הוא מתמצא בנושא וקרוב לוודאי שנקבל מיתקנים שלא יעמדו ב-דרישות", זאת, בצירוף העובדה שהצעת-המחיר של אבני לא היתה הוולה ביותר. בשלב זה נצטבר די חומר עובדי דתי ומישפטי כדי להחז בפיורסום המומצאים, אך הוחלט במערכת להמתין, להעביר את החומר למעי רכת-הביטחון, כדי שזו תוכיח לחי קור בטרם יתפרסמו הדברים, וקני דם שהחשודים ינסו למשמש עיקי בות.

פניתי לצה"ל בעניין רס"ן מאיר, ול-מישרד הביטחון בעניין יואל מירון. מי-

צולם בחשאי

תת-אלוף ירון, שהעולם הזה חקר את החשד שהיה מעורב בעיסקי שוחד כאשר שירת בצמרת חיל-האוויר, צולם בחשאי על-ידי העולם הזה, אחרי מעקב ממושך, לפני פירסום הכתבה הראשונה לפני חמישה שבועות.

טרה-צבאית-חוקרת (מ"צ"ח) של חיל-האוויר החלה לחקור בנושא ביסודיות, אילו מי מישרד הביטחון קיבלתי כעבודת זמן קצר תשובה לקונתי: המימצאים הסריי-שחר. נמסר לי שם כי יואל מירון נחשב סקיד הגון וישר, וכי המיכרו שבו זכה אמנון אבני, בעל בית החרושת א.ג.י., היה כשר. "הגיע הזמן שתדע", זרקו לעברי בביטול, "שבועדת-המיכרוים יושבים לפחות שלוי שה אנשים, כך שאפילו היה מירון משוחד והברו שזה לא כך — הוא לא יכול היה לשנות דבר", זאת, למרות שהוכחתי לאנשי מישרד הביטחון בכירוש כיצד שי טה יואל מירון בוועדה-מיכרוים שבה היה הוא עצמו חבר, ועקף אותה.

ארבע אצבעות

חיל-האוויר, האלוף בני פלד, מול עורף העולם הזה, כשנפגש בו במיקרה, אחרי שיחה טלפונית חריפה. פלד טען כי נאמר לחוקר העולם הזה ארבע פעמים על-ידי תת-אלוף חיים ירון לפנות אל מפקד החיל, וכי החוקר משקר בהכחישו זאת. התערבותו של בני פלד במהלך החקירה היתה אחד הפרקים התמוהים בפרשה.

המישפט העליון, רימו את השופטים. חברת עידן הנדסה הפסידה את המיכרו. קודם שפירסמנו את הכתבה פנינו שוב למישרד הביטחון. גם הפעם היתה התגובה שגירתית: "זה לא ייתכן, אין כל אמת בהאשמי מות אלו".

האשמות העולס הזה כי שופטי בית-המישפט העליון רומה, נתקלו בתגובתי תמיהה גם בפרקליטות המדינה, שהתקשתה להאמין כי הן נכונות.

מישאל חשיו, מישנה לפרקליט הי מדינה, החל אוסף חומר כדי לתי בוע את "העולם הזה" לדיון.

רק אחרי ההתפתחות המפתיעה בפרשה, ולאחר שהתקשרו עם המישרד, נוכחו אני שי הפרקליטות לדעת כי סיפור העולס הזה אינו דימינוי כלל.

עבודה לחיטול

ב ינתיים הלכה הטבעת סביב רשימת האנשים שהוזכרו בהעולס הזה ונתי הדקה. היחידים שבו בגלוי לכל הנושא היו אנשי מישרד הביטחון, שעדיין נשאר איננים בדעתם כי "הכל ברווח עיתונאי, אין אף מילה אחת ש לאמת בכל הי האשמות".

אלים אנשי המישרד הצבאית והאורחית חשבו אחרת. נתגלו הסתעפויות חמורות. לפתע חלה בנושא "עירוד הק מת מיפעלים בעיירות-פיתוח", שעבדו עבור מישרד הביטחון, תפנית מפתיעה. נתגלתה אפשרות שעבודה ביטחנית לחופה מסויי מת, בשווי שניים וחצי מיליון דוי לר, הופנתה למיפעל שפרם התי כם, באוויר-פיתוח, ובניתיים התי כוון מיפעליהם, שחיה עמום עברי דות, להעביר את התזמנה לספקי מישנה כציוד המרכז.

נתגלה כי אמנון אבני לא רק זכה במיכרוים מסוברים, אלא היה גם בעליה של חברת-שיפון שהיתה אמורה לתקן את המיתקנים שהסכו צרות למחלקת-ציוד. נתגלו מכתבים שבהם התלוננו אנשי חיל-האוויר על כי רמת ביצוע השיפוצים דולמת אספקת המיתקנים המקוריים — בלתי-נסבלת.

דיברתי עימי מנהל חברת מור-כרמי, לתיכנון ולייעוץ הנדסי, שנשכרה על-ידי מישרד הביטחון כדי להושיע את אמנון אבני, לאחר שזה זכה שלא-ביושר במיכרו בעל דרגת חשיבות חיונית ביותר עבור חיל-האוויר ולא הצליח לבצע את העבודה. דו"ח חברת-הייעוץ היה קטלני ביותר. קיבלתי מידע על מיספר מיפעלים נוסים, ועל סיטונאים לציוד מסויים, שקשי ריהם עם רביסרן מאיר היו שנויים-במחלוקת. העברתי מידע זה, כאת מרבת שאר הפרטים, לידי המישרד. קיבלתי לעיון דרישנייר, המופקד בעת בודיים נאמנות, ועליו כתבי ידו של רס"ן מאיר, במסמך זה ניסה להשחית תעשייני הגון, הציע (המשך בעמוד 25)